

Kongl. Majts Tal

på Riks-Salen, vid Riksdagens öppnande,

den 18 Januari 1879.

Gode Herrar och Svenske Män!

Varen helsade, då I nu församlats att med Mig dela omsorgerna om ett älskadt fosterland. För dess väl hafva vi nyss i Herrans tempel uppsändt förenade böner. Må vi här besegla löftet om förenade bemödanden.

Under ostördt vänskapliga förhållanden till alla främmande makter har den inre utvecklingen i styrelsens särskilda grenar lugnt fortgått. Genom de nya grunder för de centrala embetsverkens organisation, som redan till större delen blifvit tillämpade, har, utan omstörtning af det bestående, vunnits fördelen af ett förenkladt arbetssätt, på samma gång tjenstemännen erhållit en efter arbetet rättvisare afpassad ersättning. Utsökningsväsendet har blifvit ordnadt, och den nya lagen derom har med innevarande års början trädt i kraft. Det allmänna kyrkomötet har behandlat flera för vår kyrka viktiga frågor och antagit lagförslag, som komma att Eder föreläggas. Den allmänna undervisningen, af Riksdagen frikostigt omhuldad, verkar med framgång till bildningens spridande, efter en allt fullständigare genomförd plan. Lagstiftningsarbetet framskrider oafbrutet, och i den mån utarbetade förslag hunnit genomgå slutlig granskning, skola de underställas Eder pröfning. Författning om metersystemets antagande för mått och vikt är utfärdad och en gemensam tidsberäkning införd.

För vårt näringslif har det förflutna året icke varit lika tillfredsställande. Vål har landet blifvit välsignadt med en god skörd, men de rikedomar våra berg och skogar förvara, hafva saknat fördelaktig afsättning; och penningställningen har deraf lidit desto mera, som i förhållande till våra tillgångar måhända alltför stora kapitaler på en gång blifvit nedlagda i enskilda jernvägsbyggnader. Häraf hafva icke blott för många enskilda uppstått bekymmer, utan följderna hafva äfven sträckt sig till det allmänna. Källorna till statsverkets inkomster hafva lemnat knappare tillflöden; och statsregleringen för nästkommande år måste uppgöras utan besparade öfverskott, med beräkning af minskade tillgångar.

Vid sådant förhållande har Jag funnit Mig nödsakad att så vidt möjligt inskränka de statsutgifter, för hvilka anslag nu af Eder skola äskas och att afvakta en gynsamare tidpunkt för framställande af sådana förslag, som taga större kostnader i anspråk. Men äfven de oundgängliga statsbehofven kunna denna gång icke fyllas utan ökade skatter. Vid valet af dessa anser Jag Mig i främsta rummet böra föreslå Eder att bevilja sådana förhöjningar i afgiften för bränvinstillverkning samt i tullen å spritdrycker och tobak, att största delen af det tillskott, som erfordras, lägges å förbrukningen af dessa varor, som icke äro att hänföra till förnödenheter och hos oss hittills varit lägre beskattade än i de flesta andra länder. Det återstående har Jag trott med minsta olägenhet för de skattdragande kunna erhållas genom en ringa tillökning af tullen å kaffe och socker.

Jag förklarar detta riksmöte nu vara öppnadt och förblifver Eder, gode Herrar och Svenske Män, med all kunglig nåd och ynnest städse väl bevågen.